

PLAN LEKCJI klasycznie klasyka ALTERNATYWNIE

dzień/ godz.	czwartek 26.05	piątek 27.05	poniedziałek 30.05	wtorek 31.05	środa 1.06	czwartek 2.06	piątek 3.06
8.30				„Balladyna” – próba interpretacji. Między starym a prowokująco nowym			
9.00		„Dziady” w szkole					
10.00					NEO-logos. Witkacy. Słowo i ruch wokół „Kurki wodnej albo urojenia”	Oko za oko, ząb za ząb, ciało za ciało – o spirali zła wokół „Lili Wenedy”	„I to ma być ten nowy człowiek?” wokół „Lalki”
11.00			Różnorodność. Jedność. Równość wokół „Cudu mniemanego, czyli Krakowiaków i Górali”				
12.00	„Dziady” w szkole						

Na grafice znajduje się wizerunek rzeźby Ignacego Nowodworskiego pt. „Para”.

„Dziady” w szkole |(26.05, g. 12.00 i 27.05, g. 9.00)

„Dziady” Adama Mickiewicza to uniwersalne misterium rozprawiające o Polsce. Popularny dramat romantyczny od lat czytany jest w szkole oraz rozczytywany w teatrze. Jakie współczesne konteksty przywoływali i przywołują najsłynniejsi reżyserzy? Prześledzimy ważne inscenizacje utworu Mickiewicza w historii polskiego teatru, analizując gesty, symbole i rytuały polskiego teatru romantycznego. Sprawdzimy działanie tekstu w procesie, poszukamy współczesnych interpretacji i pokoleniowych odczytań. Otworzymy przestrzeń dialogu na temat funkcjonowania romantycznego arcydramatu we współczesności, stawiając pytania o umiejętność radzenia sobie przez różne pokolenia z dziedzictwem narodowym.

„Cud mniemany, czyli Krakowiacy i Górale” |(30.05, g. 11.00)

W jaki sposób klasyczny utwór odczytywać można na wiele sposobów? Jak popkulturowe rozwiązania scenograficzne nakładają konteksty interpretacyjne? Jak dziś możliwa jest równość? Weźmiemy na teatralny warsztat różnorodność, jedność, równość – poszukując ich znaczeń, zakresu działania i możliwości zrównoważonego rozwoju.

„Balladyna” – wokół przedmiotu, kostiumu, maski | (31.05, g. 8.30)

Co jest mi bliskie, a co odległe w spektaklu „Balladyna”? Co akceptuję, a z czym się nie zgadzam? Podczas warsztatów zastanowimy się nad bogatym w środki wyrazu przekazem scenicznym. Co poszczególne elementy kostiumów mówią o bohaterach dramatu? Spróbujemy również zdekodować informacje ukryte w scenografii i maskach noszonych przez aktorów, a następnie używając różnorodnej materii teatralnej i plastycznej zaprojektujemy własny nadgoplański świat. Celem warsztatu jest rozwijanie wyobraźni i umiejętności twórczej ekspresji a także zdolności związanych z tworzeniem symboli i metafor.

NEO-logos. Witkacy. Słowo i ruch | wokół „Kurki wodnej albo urojenia” (1.06, g. 10.00)

Warsztat składa się z dwóch części:

część I: Ruch w słowie

Słowa układające się w absurd, słowa układające się w nowe słowa, słowa układające się w Czystą Formę – w części pierwszej o czystości uczucia metafizycznego, zagadnieniu Czystej Formy w teatrze i literaturze porozmawiamy poprzez radość tworzenia neologizmów na miarę Witkacego. Część pierwsza, lingwistyczna, jest przygotowaniem do części drugiej, ruchowej.

część II: Słowo w ruchu

Teatr tańca to zagadnienie złożone i wielowymiarowe. Przekładanie historii na ruch może być jej tłumaczeniem, ale może także odwoływać się do konkretnego doświadczenia i emocji. Wykorzystamy słowa, elementy fabuły do rozwijania własnych skojarzeń w stronę energii ciał w ruchu. Sprawdzimy, na ile „taneczne” są dramaty Witkacego oraz jakie formy przestrzenne powstają z naszych neologizmów.

Oko za oko, ząb za ząb, ciało za ciało – o spirali zła | wokół „Lilli Wenedy” (2.06, g. 10.00)

Jaki obraz utkwił Ci po obejrzeniu spektaklu? Czy coś budzi Twój sprzeciw? Celem warsztatu jest zaproszenie młodzieży do rozmowy o mechanizmach, które rządzą światem, o władzy, która doprowadza do upadku i o rzeczywistości pozbawionej wartości. Na ile dramat Słowackiego mówi o naszej współczesności? Spróbujemy przyjrzeć się jak nakręcająca się spirala zła prowadzi do nieuchronnej katastrofy.

„I to ma być ten nowy człowiek?” | wokół „Lalki” (3.06, g. 10.00)

Pojemna powieść Bolesława Prusa nosi w sobie wiele wątków. Reżyser, Radosław Rychcik, kanwą swojego spektaklu ustanowił uczucie do Izabeli Łęckiej, które rządzi Wokulskim. Czy miłość potrafi zniewolić? Czy jest obrazem niewyobrażalnego szczęścia? Na warsztatach spróbujemy przypomnieć sobie historię dwojga ludzi – arystokratki i kupca, kobiety i mężczyzny, których losy krzyżują się w pozytywistycznej powieści. Czy w gąszczu intryg, flirtu, świata podporządkowanego pieniądзом, Wokulski mógł odnaleźć i odzyskać siebie? Czy możemy mówić o jakiegokolwiek przemianie bohatera?

